

Khế ước hôn nhân 365 ngày

Chương 145 : Chương 145

Chương 348 công bằng

nàng lệ quất của hắn lòng của, này phần tức giận trong lúc bất chợt liên sục đổ, cứng đờ dừng lại động tác . Hắn có chút xấu hổ hôn một cái mắt của nàng, bò chà cầm dưới trước phát, nói: “Khóc cái gì? ! Nên khóc chính là ta mới đúng!”

“A ——” lãnh Tử Tình đột nhiên tùy hứng kêu gào , cứng rắn mà đem hắn đẩy ra thân thể của mình, không ngừng đánh của hắn lồng ngực, nước mắt nước mũi cùng nhau khi hắn trên người của lau tới lau lui đấy!

Lôi tuấn Vũ có chút dở khóc dở cười, cái này khi hắn trước ngực làm nũng lại la lối om sòm nữ nhân là lãnh Tử Tình sao?

“Tử Tình? Ta.”

“Người là Đại Phôi Đản! Ta chán ghét người! Bại hoại!” Lãnh Tử Tình căn bản không nghe hắn lời nói, khóc đến hơn dữ tợn! Lời nói không có mạch lạc mạch, vậy mà từ ngữ quá không phong phú, nội tâm mãnh liệt ba đào dùng ngôn ngữ thì không cách nào biểu đạt đấy!

Nàng quả đấm nhỏ không biết từ lúc nào ngưng tụ lực lượng, lôi tuấn Vũ thể nhưng cảm thấy bộ ngực bắp thịt bị nàng đánh trúng có chút chết lạng! Vẫn còn không thấy nàng thu lại.

Không tiếng động thở dài, sau đó là dịu dàng hỏi thăm: “Lão bà, khá hơn chút nào không?”

Giống như bị phỏng đến bình thường: “Ai là lão bà của người? ! Cái người này tên đại bại hoại! Đánh người ta cái mông. Thật là đau! Còn lấy hết y phục của người ta! Nơi đó có như người vậy lão công? !”

“Thật xin lỗi, lão bà, xin bớt giận, ta sai lầm rồi! Ngoan, đừng khóc!” Lôi tuấn Vũ như dỗ đứa bé một dạng ôm lãnh Tử Tình lắc lắc, lúc này là một ít tính khí cũng không có! Hắn thế nào nhẫn tâm nhìn mình nữ nhân yêu

mến khóc đến rối tinh rối mù? ! Trong óc cũng là trống rỗng, hấn mới vừa rồi bởi vì sao tức giận tới? Thế nào một lát còn muốn không đứng lên rồi ! Trong mắt đều là cái này khóc đến nhất tháp hồ đồ tiểu nữ nhân!

Lâu có thể nữa được không đã lâu! Tiếng la khóc biến thành thút thít.

“Được rồi? Lão bà? Đừng nóng giận. A!” Lôi tuấn Vũ hoảng sợ nhìn chăm chăm bộ ngực lãnh Tử Tình, dưới nách tan lòng nát dạ thương vẫn còn ở nhắc nhở hấn, mới vừa rồi nữ nhân này làm cái gì. Nàng thế nhưng thừa dịp hấn chưa chuẩn bị, hung hăng bấm dưới nách của hấn!

“Ngươi!” Lôi tuấn Vũ mắt lập tức dựng lên.

Lãnh Tử Tình quật cường trong đôi mắt nhất thời uất ức lại chứa đầy nước mắt: “Ngươi xem, ngươi còn đối với ta dữ dội như vậy! A —— người ta trả lại cho ngươi sinh đứa bé! Ngươi còn đánh ta, còn hung ta! Tử Tử, không cần nhận thức ba ngươi, hấn căn bản là tên đại bại hoại, chúng ta không nhận hấn!”

Lôi tuấn Vũ bất đắc dĩ quả thật muốn điên rồi !”Hảo hảo hảo! Ta là Đại Phôi Đản được chưa? Bảo bối, ngoan, đều là ta không tốt! Cầu xin ngươi chớ khóc! Khóc đến lòng ta đều đau rồi.”

Lôi tuấn Vũ lần nữa ôm nàng vào lòng, vậy mà bắp thịt cũng là phản xạ có điều kiện căng thẳng, chỉ sợ nàng móng nhọn công kích lần nữa dưới nách của hấn.

Thật sâu thở dài hậ, lôi tuấn Vũ êm tai nói: “Lão bà, không cần nữa giày vò ta, được không? Ngoan ngoan sống ở bên cạnh ta, được không? Ta thật sự vô cùng yêu rất thích ngươi! Từ ta mù cái phút chốc kia, ta thật sự chính là tâm ý nguội lạnh. Ta chưa từng có hy vọng xa vời sau này lần nữa gặp gỡ được ngươi! Trong lòng của ta tràn đầy đều là ngươi! Nhưng là, làm như ta tiếp xúc được thân thể của ngươi, lại vui mừng mà phát hiện bên cạnh cái này ‘Hàn tiểu thư’ sẽ là của ngươi thời điểm, ngươi không phải biết ta có cỡ nào hưng phấn! Ta cho là ta là ở nằm mơ. Ông trời làm sao sẽ cùng ta mở lớn như vậy một cười giỡn? ! Ta sợ ngươi lần nữa rời đi ta, không dám quấy nhiễu ngươi. Cho dù là

lần trước giải phẫu khôi phục thị lực, ta cũng vậy lo lắng người lần nữa rời đi ta! Bởi vì ta biết, nếu như không phải là đôi mắt của ta mù, người là sẽ không về đến bên cạnh ta đấy! Tử Tình, giữa chúng ta là có tình cảm! Một điểm này, ta người đều không thể phủ nhận! Chúng ta không cần nữa hành hạ lẫn nhau rồi, được không? Ta là thật thật yêu người! Ta hướng người thừa nhận sai lầm, ta không nên đánh người, không nên mắng người, về sau sẽ không bao giờ nữa rồi, được không? Giao cho ta một cái cơ hội chăm sóc người cùng chúng ta con trai của, được không? Ta thật sự sẽ yêu người một đời một thế đấy! Tử Tình, tin tưởng ta!”

Lãnh Tử Tình chưa từng có nghe qua lời tuấn Vũ từng nói với nàng như vậy buồn nôn lời nói, nhưng lại chân thành đến khiến nàng một ít tạp niệm cũng không có.

Cả khuôn mặt chôn ở trước ngực của hắn, không dám nâng lên, nhưng là cặp kia nguyên bản định tiến công móng nhọn đã biến thành dịu dàng vuốt ve.

Nói không cảm động là giả đấy! Nếu như nói trước nàng không tin hắn yêu nàng cũng thì thôi. Trong khoảng thời gian này chung đụng, nàng chân chân thiết thiết mà cảm nhận được hắn đối nàng không muốn xa rời. Quay đầu lại nghĩ, nếu như hắn không biết thân phận của nàng, làm sao có thể như vậy khác thường? Hắn trong khoảng thời gian này tới đối nàng dịu dàng, đối nàng cưng chiều, nàng như thế nào thể nghiệm không tới? Đây không phải là yêu, còn là cái gì?

“Tử Tình, đồng ý ta, không cần sẽ rời đi ta được không?” Lời tuấn Vũ thanh âm có chút run rẩy, hắn hôn lãnh Tử Tình phát, vô cùng thương tiếc .

Chưa từng có xuất phát từ nội tâm oa tử nói ra như vậy. Sau khi nói xong, lời tuấn Vũ mới phát hiện, thì ra là đối với mình nữ nhân yêu mến thuyết phục tình lời nói cũng không phải cái gì chuyện mất mặt. Đối với mình nữ nhân yêu mến nói yêu nàng thật ra thì cũng không khó khăn! Hắn đột nhiên cảm thấy rất dễ dàng, đè nén tình cảm rốt cuộc lấy được buông thả!

“Ta. Ta không xác định.”

“Tử Tình? Tại sao? Không tin ta sao? Ta thừa nhận ta sai lầm rồi! Tử Tình, ta là ta ba năm trước đây làm những cái này cầm thú trong cử động cứu lâu như vậy! Ba năm, Tử Tình! Ba năm qua, ta không có đi tìm người, cũng không phải bởi vì ta không muốn người, mà là ta thật sâu tự trách, ta không dám đi quấy rầy cuộc sống của người! Ta tự nói với mình, đây chính là báo ứng! Ta thương tổn người cử động, ông trời đều nhìn không nổi nữa! Nó trừng phạt ta ba năm không cho gặp người! Còn trừng phạt ta mắt bị mù! Thậm chí không để cho ta theo ruột thịt máu mỡ gặp nhau! Tử Tình, ông trời đã thay người triệt triệt để để trừng phạt ta! Nhưng là, xin người tin tưởng ta! Ta đây ba năm qua, tựa như cái xác không hồn bình thường! Ta đối với bất kỳ nữ nhân nào cũng không có hứng thú! Ta chỉ nhớ người, chỉ muốn một mình người.”

Động tình lời của ở bên tai của nàng nữ non, từng tiếng kêu gọi giống như nhau, gõ đến lãnh Tử Tình đáy lòng chỗ sâu nhất!

Nụ hôn của hắn cũng theo đó xuống: “Tử Tình, ta thật sự tốt yêu thích yêu người! Nói cho ta biết nên làm như thế nào? Ta làm sao làm, người mới bằng lòng tha thứ ta? Ta thật sự một khắc cũng không thể không có người!”

Hôn lên nàng lông mày, mắt của nàng, sau đó trần trọc với môi của nàng. Vô cùng thương tiếc, dịu dàng, giống như hôn một cái trân bảo hiếm thấy!

“Thật ra thì. Thật ra thì. Thật ra thì ta cũng yêu người.” Ấp a ấp ứng lời nói, giống như là bình tĩnh mặt hồ tràn ra vắng, dẫn lôi tuấn Vũ trong mắt nhất thời kim quang xán xán,

“Lão bà, ý của người là? Không rời đi vậy sao?” Vô cùng chờ mong mà nhìn chăm chăm vào hồng thiếu mặt nữ nhân, lôi tuấn Vũ lần đầu tiên phát hiện mình đợi nàng những lời này đợi được tâm đều đau rồi !

Lãnh Tử Tình cắn môi, xấu hổ gật gật đầu.

Lôi tuấn Vũ ngửa đầu, huyền thuyên nói cái gì, sau đó tà mị hôn lên ngực của nàng, vô cùng hưởng thụ nói: “Tử Tình, hảo lão bà của ta! Cám ơn trời đất. Ta thật sự là yêu người chết bầm! Ta bảo đảm, bắt đầu từ hôm nay mỗi một phút mỗi một giây, ta lôi tuấn Vũ cũng sẽ hảo hảo

thương lãnh Tử Tình!”

Chương 349 Đại Kết Cục

hắn mở miệng một tiếng yêu chữ, thật để cho nàng rất được dùng. Mà hắn cũng rất giống nói lên đủ nghịện.

Ngay sau đó, liền muốn đem căng thẳng thân thể dờ vào trong cơ thể nàng, lại bị nàng cứng rắn đỡ lại ở: “Không cần! Ta còn không chuẩn bị tốt!”

“A, lão bà? Nói nhiều như vậy lời tâm tình, còn chưa có chuẩn bị xong? Lão bà, người xem ta đây sao yêu người, người hảo hảo cũng thương hại một cái ta, người xem. Ta đã không chịu nổi.”

“Người! Người cũng chỉ nghĩ tới làm này ít điểm chuyện!”

“Trời đất chứng giám! Lão bà, ta vừa nhìn thấy người liền không cách nào khống chế thân thể của mình! Người biết ta có cỡ nào yêu người à.”

Tế tế hôn thay thế lời của hắn.

Long trọng như thế hôn lễ, lãnh Tử Tình không phải là không có mong đợi qua, thế nhưng khi chân chính đặt mình trong trong đó thời điểm, nàng thật đúng là có chút khẩn trương.

Lôi tuấn Vũ bởi vì là sợ xảy ra nữa cái gì ngoài ý muốn, nói gì cũng không khiến lãnh Tử Tình Lạc Đan, một tắc cũng không rời.

“Thế nào?” Ân cần cầm lãnh Tử Tình tay, lôi tuấn Vũ tử mĩ hỏi.

“A, không có gì. Chỉ là có chút khẩn trương.” Lãnh Tử Tình có chút xấu hổ vuốt vuốt thái dương phát.

“Nhi tử đều đã có, còn có cái gì thật khẩn trương hay sao?” Lôi tuấn Vũ nhàn nhạt cười, cung chiều ngắt chóp mũi của nàng.

“Người. Không khẩn trương?” Lãnh Tử Tình có chút không vui nhìn

hắn, tại sao cũng chỉ có nàng một người khẩn trương?

“Ha ha. Lão bà, cho ta một chút mặt mũi có được hay không? Nam nhân lúc này phải là khẩn trương nhất đấy!” Lôi tuần Vũ nghiêm trang nói.

“Ta vậy mới không tin !”

“Không tin? , người sờ một cái xem.” Lôi tuần Vũ bắt được tay của nàng, đặt ở áo sơ mi của hắn thượng.

Cách thật mỏng áo sơ mi, lãnh Tử Tình chạm tới một khóa ù ù khiêu động trái tim! Cùng nàng lúc này nai con nhảy loạn lòng của so với, không kém chút nào.

“Như thế nào? Tin chứ?” Lôi tuần Vũ cung chiều hôn một cái cái trán của nàng.

“Lão bà, cảm ơn người!”

“Làm sao người đột nhiên nói như vậy.”

“Cảm ơn người tha thứ ta, cảm ơn người chăm sóc ta, cảm ơn người có thể yêu ta!” Lôi tuần Vũ trên mặt tràn đầy nụ cười hạnh phúc.

“Lão công, ta yêu người!” Lãnh Tử Tình rất cảm động cũng rất say mê.

“Ta cũng yêu người, lão bà!”

“Ai u! Thật buồn nôn!” Cổ Dương lúc này sát phong cảnh địa xuất hiện.

“Này, Vũ, không mang theo như người vậy ! Các người sau này nhưng là phải ngày ngày dính vào cùng nhau! Như vậy không lâu sau cũng không bỏ được? Tử Tình, người cứ như vậy cho phép hắn dính vào nha? Này tân lang tân nương theo lễ số trước khi kết hôn một ngày buổi tối là không thể gặp mặt! Các người tốt hơn, vẫn dính vào cùng nhau! Ta thật sự là phục các người!” Cổ Dương đem đầu mâu chuyển sang lãnh Tử Tình.

Không đợi tân lang tân nương phản bác, cổ Dương sau lưng liền thăm

qua tới một con trắng trắng cánh tay.

“Ai u!” Cổ Dương nhanh chóng liền che cánh tay, nhe răng trợn mắt la âm lên, “Ta nói lão bà đại nhân, người hảo hảo cũng chừa chút cho ta nhi mặt mũi đi!”

Tát Bối Nhi một bộ màu trắng hấp dẫn lễ phục xuất hiện tại một đôi tân nhân trước mặt. Khêu gọi vóc người bị hoàn mỹ đột hiển ra ngoài. Nàng hung hăng liếc cổ Dương Nhất mắt, cười đối với lãnh Tử Tình nói: “Tử Tình, người đừng nghe hấn đấy! Hấn là ghen tỵ các người!”

Xoay người mắt lạnh đối với cổ Dương nói: “Vợ chồng nhà người ta nghĩ muốn cái gì thời điểm ở chung một chỗ, mắc mớ gì tới người? Nếu như vậy quan tâm lễ số, như vậy ta đây cá chưa cưới mẹ thì càng không thể nào vào người gia môn rồi!”

“Ai u! Tổ tông của ta ai! Ta không phải nói tốt lắm, hôm nay Tử Tình kết hôn, chúng ta ghi danh hay sao? Lão bà, chớ cùng ta nói giỡn được rồi?” Cổ Dương lập tức mặt ủ mày ê. Hấn thật vất vả trông được hôm nay, chỉ sợ lòi tuấn Vũ hôn lễ thất bại, hấn là đi theo làm tùy tùng. Thật ra thì, hấn cũng là có lòng riêng đấy!

Tát Bối Nhi không khỏi cười đến nghẹn, hừ lạnh một tiếng, đảo mắt nhìn về phía lãnh Tử Tình: “Tử Tình, đừng để ý đến hấn! Chúc mừng các người!”

Thấy tát Bối Nhi tới, lãnh Tử Tình vui mừng nhưng mày, vội vàng lôi kéo tát Bối Nhi tay: “Bối Nhi, cảm ơn người! Không biết Chu Chu cùng Tuyết Nhi có tới không?”

“Tới rồi tới rồi! Của chúng ta hảo tử muội đám cưới, chúng ta có thể không trình diện sao? ! Tử Tình, ta với người qua bên kia tán dóc! Lòi Tổng, lão bà người ta mượn trước mười phút! Mười phút sau, bảo đảm Châu về Hợp Phố!” Nói xong, tát Bối Nhi cũng không quản lòi tuấn Vũ có đồng ý hay không, liền lôi kéo lãnh Tử Tình tay liền rời đi.

Lòi tuấn Vũ cau mày, cũng không tiện từ chối.

Cổ Dương đầu rời, vội vàng cởi xuống tây trang, khoác lên tát Bối Nhi

trên người của, lẩm bẩm: “Ta nói thân ái lão bà đại nhân , người đừng cảm lạnh rồi !”

Người nào không biết hiện tại cái gì trời ơi? Đây cổ Dương là nhìn tất Bối Nhi tốt lắm vóc người quá rõ ràng rồi, chỉ sợ nuôi nam nhân khác mất!

Lãnh Tử Tình không khỏi len lén hé miệng. Yêu tất Bối Nhi thật đúng là đủ cổ Dương chịu .

“Bối Nhi, người cùng cổ Dương giữa, cũng đừng tổng như vậy kéo. Hắn là thật lòng yêu người đấy! Ai cũng có thể nhìn ra!” Lãnh Tử Tình rẽ vào tất Bối Nhi xuống.

Tất Bối Nhi khoát tay áo, thờ ơ nói: “Thôi, hắn chính là để ý ta vóc người đẹp, nghĩ tới ta loại này không có đại nãi nữ nhân, cái kia thông minh làm sao sẽ coi trọng?”

“Làm sao lại sẽ không? Làm sao người nói mình phải thảm như vậy? Chúng ta Bối Nhi thiện lương nhất rồi ! Người ta cổ Dương nhiều năm như vậy vây quanh người cùng nữ nhi chuyển, người cũng nên thỏa mãn đi!”

“Ta cũng không tin, ta muốn là một phi trường, hắn có thể để ý ta mới là lạ! Không được, ta muốn đi làm giải phẫu, làm thành phi trường!”

“Không phải đâu! Bối Nhi, người. Người không phải là làm thật chứ?” Lãnh Tử Tình không khỏi trừng lớn mắt.

“Ha ha! Nhìn người, ta liền nói một chút. Người còn tưởng là thật! Hải, đừng nói ta! Đúng rồi, có người muốn gặp người!”

Lãnh Tử Tình tò mò nhìn tất Bối Nhi thần thần bí bí bộ dạng, không khỏi buồn bực nói: “Người nào?”

Tất Bối Nhi không khỏi liếc nàng một cái: “Ta xem người thật đúng là hạnh phúc được vâng đầu rồi ! Hoa Quả!”

“Hoa Quả?”

Có thật không?” Lãnh Tử Tình một hồi kích động.

“Ta chính là mạo hiểm cùng người nhà kia khẩu tử trở mặt nguy hiểm tới mật báo cổ họng. Nam nhân của nhà người cũng quá kinh khủng! Tại sao ư? Kết hôn, nhiều như vậy cá hộ vệ, còn kém bộ đội đặc chủng đến rồi! Nhanh lên một chút đi đi! Ở phòng vệ sinh nữ bên kia! Người ta nhưng là bò lên cổ họng! Ai, yêu nam nhân của người cũng điên rồi! Mau đi đi! Chu Chu cùng tuyết ở bên kia coi chừng !” Tát Bối Nhi vẫn đẩy lãnh Tử Tình.

Lãnh Tử Tình cũng không có khách khí, đặng đặng đập liên chạy hướng phòng vệ sinh nữ, nhìn thấy Chu Nhân cùng Quách Oánh tuyết chỉ hàn huyền đôi câu, liền đi thấy Hoa Quả rồi.

Chạy đến thời điểm, còn thở hổn hển !

Màu trắng áo sơ mi, sạch sẽ tựa như hãn người này một dạng, trần thế bất nhiễm đấy!

“Muốn gặp người một mặt thật đúng là là không dễ dàng!” Hoa Quả nụ cười nhàn nhạt giắt trên mặt, nhìn áo cưới lãnh Tử Tình, trong mắt không tránh được kinh ngạc.

Lãnh Tử Tình đi từng bước một hướng tới hãn: “Thật xin lỗi. Gần đây. . . . Rất vất vả đi!” Lãnh Tử Tình trong lòng cũng không đành lòng, nàng biết Hoa Quả nhất định vẫn luôn đang chú ý nàng.

Hoa Quả lắc đầu một cái, đột nhiên nghiêm túc nói: “Nửa đêm. Nguyện ý nghe ta nói mấy câu nói sao?”

Lãnh Tử Tình lòng của nhảy vắn gia tốc , hăng hái gật đầu. Nàng biết mình đến cỡ nào thiếu Hoa Quả! Mà hôm nay trường hợp trái ngược với cực kỳ nói lời từ biệt.

“Cho tới nay, ta đều cho là người yêu người nhất là ta. Ta vẫn tự nói với mình, ta có thể vì người làm tất cả chuyện, thậm chí bỏ ra tánh mạng của mình! Trước đây mỗi một ngày, chỉ cần là người lãnh Tử Tình chuyện tình, ta đều sẽ chú ý. Gặp lại người nụ cười, ta cũng vậy sẽ cùng theo tâm tình vui vẻ. Thấy nước mắt, lòng của ta so kim châm còn khó

chịu hơn. Nhưng là. Số mạng chọc ghẹo ta, làm người yêu người khác.

“Khi mỗi một lần gặp lại người bị thương tổn, ta đều sẽ thống hận chính mình, tại sao cái đó bị thương tổn người của không phải là của ta! Tại sao ta không có hảo hảo bảo vệ người? ! Người biết không? Nửa đêm. Thật ra thì, ta không phải một quân tử! Ở Mĩ quốc cái kia hơn một ngàn trong cuộc sống, người biết ta có bao nhiêu lần muốn cho người biến thành nữ nhân của ta sao? Cơ hồ là mỗi ban đêm! Ta là nam nhân, nửa đêm! Cái người này sao tin tưởng ta thật ra thì cũng là nam nhân bình thường!

“Nhưng mà ta lại rất may mắn, ta không có làm như vậy! Bởi vì người là thiện lương như vậy, tốt đẹp như vậy, như thế tin tưởng ta! Người nói lại lần nữa trở lại bên cạnh hắn thì ta thừa nhận trong lòng của ta rất thống khổ. Ta thậm chí gửi hy vọng vào người có thể lần nữa bị thương tổn rời đi hắn! Nửa đêm, người nói, ta là không phải rất ghê tởm?”

Lãnh Tử Tình đã sớm lệ rơi đầy mặt, liều mạng lắc đầu.

“Thật xin lỗi, hại người khóc! Nửa đêm. Hôm nay, ta thấy được! Người phải giả nam nhân xác thực so với ta yêu người hơn! Hắn yêu là một loại bá đạo bảo vệ, cũng là để cho nữ nhân có cảm giác an toàn . Hắn yêu là điên cuồng chiếm đoạt, cũng là để cho nữ nhân uất ức đấy! Nửa đêm, ta hôm nay tới gặp người, là hy vọng người có thể có khả năng tháo xuống bọc quần áo, hảo hảo mà kinh doanh các người tình yêu. Người đàn ông này đáng giá người đi yêu! Ta sẽ chúc phúc người, cũng sẽ đi ném thử tìm kiếm của chính ta tình yêu! Ta tin tưởng, sẽ có một người giống giống như người cô gái cuối cùng đi vào cuộc sống của ta!”

“Hoa Quả!” Lãnh Tử Tình cũng khống chế không nổi nữa, ném vào Hoa Quả lồng ngực!

Nàng biết, nếu như hôm nay Hoa Quả không nói những lời này, bọn họ đoạn cảm tình này sẽ vĩnh viễn cắm rễ ở nội tâm nàng, trở thành một tâm kết. Hắn cho dù là rời đi, cũng không để cho nàng có lưu bất kỳ tiếc nuối.

“Đem lão bà của ta buông ra!” Lôi Tuấn Vũ rống giận xen lẫn ẩn nhẫn

xuất hiện ở đây cá duy mỹ trong tấm hình.

Lãnh Tử Tình cứng đờ, vừa định rời đi, lại phát hiện Hoa Quả một cánh tay cũng đang lúc này chặt chẽ ôm nàng, không để cho nàng nhúc nhích. Nàng kinh ngạc ngẩng đầu, thế nhưng phát hiện Hoa Quả ở hướng về phía nàng nháy mắt! Hắn lại là. Cố ý. Vào lúc này.

“Lôi tuấn Vũ, lão bà của ngươi sao? Chẳng lẽ ngươi không phát hiện lúc này nửa đêm rất uất ức sao?” Hoa Quả chứa đựng cười không sợ hãi chút nào nhìn lôi tuấn Vũ.

Lãnh Tử Tình sau tai Sinh Phong, hoa này quả rõ ràng là cố ý khiêu khích!

Lôi tuấn Vũ hí mắt nhìn tiểu thê tử của hắn lại vẫn chui ở Hoa Quả trước ngực, không khỏi âm trầm mặt.

“Hoa tiên sinh đúng không? Chẳng lẽ ngươi cho là ba năm trước đây một màn còn có thể tái diễn sao?”

“Ha ha!” Hoa Quả đột nhiên cười, “Lôi đại tổng giám đốc, nói thế nào phải thê lương thế kia đây? Ngươi yêu nàng, ta cũng vậy yêu nàng! Ba năm trước đây, nửa đêm đã chọn ta, hôm nay, ngươi làm sao có thể khẳng định nàng sẽ không lần nữa lựa chọn ta đây?”

Lãnh Tử Tình vừa nghe, da đầu đều cùng sợ hãi. Nàng cố ý muốn tránh thoát Hoa Quả lồng ngực, lại bị người đàn ông này chảnh chựi gắt gao. Nàng lẽ phực là thấp ngực, không thể quá mức dùng sức, được không lúng túng.

Lôi tuấn Vũ một thanh từ Hoa Quả trong ngực đem lãnh Tử Tình kéo tới đây, nhân thể liền hôn lên môi của nàng. Lãnh Tử Tình còn không có phản ứng kịp, liền bị hắn hôn thất điên bát đảo.

Mới đầu còn giùng giàng, từ từ liền biến thành đáp lại, chỉ một hồi liền mềm ở trong ngực của hắn.

Dừng lại nụ hôn của hắn, lôi tuấn Vũ nhìn xéo qua Hoa Quả, nói: “Hoa

Quả, đây là ta một lần cuối cùng cho phép người ôm lão bà của ta, nếu như lại có lần tiếp theo, ta sẽ không bỏ qua cho người. Lão bà của ta yêu người nào, người mới vừa cũng nhìn thấy!”

Lôi tuấn Vũ ôm lấy đã sớm không biết người ở chỗ nào nữ nhân, một bộ dương dương đắc ý đáng vẽ.

“Ai!” Hoa Quả không khỏi lắc đầu một cái, “Ta không ngại nói cho người biết một bí mật!”

Lãnh Tử Tình mê ly mắt thế nhưng thấy hoa quả trong mắt ánh mắt giảo hoạt, không khỏi cổ lạnh cả người.

“Giống như người cử động vừa rồi, ta. Cũng đã làm!” Dứt lời, Hoa Quả tiêu sái một lật người từ hành lang cửa sổ nhảy xuống, chạy.

“A ——” rống giận lại là lãnh Tử Tình!

Nàng vạn vạn không nghĩ tới Hoa Quả thế nhưng lại nói như vậy.

“Người. Người đứng lại!” Lãnh Tử Tình xông tới, nằm ở trước cửa sổ thì Hoa Quả đã nhảy tới mặt đất, hướng về phía nàng nháy nháy mắt, làm này hôn gió thủ thế, kéo ven đường rương hành lý, lên một chiếc xe con, liền rời đi!

“Hoa Quả! Người bại hoại, người trở lại!” Lãnh Tử Tình lo lắng dậm chân, hô.

Vậy mà chiếc xe kia đã sớm vô ảnh vô tung.

Lãnh Tử Tình cực kỳ tức giận, lúng túng xoay người lại, mặt ngó lôi tuấn Vũ, lại phát hiện cái đó cứng ngắc nam nhân sắc mặt đã hiện thành màu đen!

“Ai, cái đó. Cái đó. Chúng ta còn là vào đi thôi. Nghi thức muốn bắt đầu. A!” Thân thể liền bị hấn cứng rần kèm ở.

“Hấn nói là sự thật sao?” Cẩn rằng nghiêng lợi thanh âm.

“Ai. Cái đó. Tử Tử nhất định sốt ruột.”

“Ta hỏi người hấn nói có đúng không là thật? !” Rống giận bình thường.

“Ai nha, người xem một chút, người kia sao hẹp hòi làm cái gì? Đừng nói là miệng, cái người này trong, nơi này. Không phải cũng bị nữ nhân khác chạm qua, ta đều không có so đo qua.” Lãnh Tử Tình vừa giải thích còn vừa chỉ vào lồng ngực của hấn, hấn.

“Lãnh Tử Tình ——” cái đó được gọi là “Kim Cương” nam nhân rống giận rồi.

Hôn lễ người điều khiển chương trình cũng gấp xuất mồ hôi rồi. Tân lang tân nương lại vẫn không có trình diện. Trước mặt kế trường tiết mục cũng bắt đầu diễn rồi !

“Hai cái đứa bé này đang bận cái gì đây? Thế nào còn không ra?” Tiêu duệ có chút gấp gáp rồi.

“Đúng nha, sẽ không ra chuyện gì chứ?” Mạnh Hân di cũng có chút không ngời yên.

“Yên tâm đi! Tuấn Vũ lần này một bước cũng không cách mặt đất đi theo Tử Tình, sẽ không xảy ra chuyện đấy!” Vẫn còn là nam nhân của bảo trì bình thản.

Một đầu khác, trong phòng xuân sắc quanh co khúc khuỷu.

Nam nhân nặng nề tiếng thở dốc: “Nơi này đây? Hấn có hay không chạm qua? !”

“Không có. A. Không có á.”

“Nơi này đây? Hấn cũng giống như ta như vậy liếm. Qua sao?”

“A. Không cần. Lão công. Van người.” Lãnh Tử Tình thanh âm quả thật chính là kiêu, ngâm.

“Nói yêu ta!”

“Ta yêu người!”

“Nói không biết Hoa Quả!”

“Ân. Không. Biết Hoa Quả.” Lãnh Tử Tình máy móc theo sát nói.

“Thích không?” Giọng nói càng ngày càng trở nên dịu dàng.

“Thích.”

“.”

(Kết thúc)

LINK Truyện:

Khế ước hôn nhân 365 ngày <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/khe-uoc-hon-nhan-365-ngay-885667.html>

LINK Chương này:

Chương 145 <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/khe-uoc-hon-nhan-365-ngay-885667/chuong-145.html>